

צביון הציע מדינה פדרטיביה או דו-לאומיה, אבל

לא נחסך גם ע"י חבריו.

מלגופתי לויצמן שידון בדבר הודעה מחלקת חוץ.

8 ינואר
יום ה'

בעשר בבוקר באה אצלי הגב' הלפרין, היא נחמנחה
ליו"ר ועדה "הקשרים הצבוריים" של ועד החירום, וכפי שאומרים
סועסדה לנשיאת הדסה בשנה הבאה: אשה-חיל, נבונה אם כי לא
סעסיקה ביותר, מסורה, בלי ספק, לארץ ומכירה אותה יותר מכמה
ציונים אחרים, מתנדנדת בין הכרת חשיבות הפועלים בהגשמת הציונות
ובין דעות קדומות וחששות של חינוך בעל-ביתי. נסיחי לברר
אחה אח היחסים בין פעולה התנהלה ופעולתי כאן ובין החנועה
הציונית המאורגנת וביחוד "ועד החירום" אולם איני בסוח שההדורים
יושרו.

בשחים וחצי היה אצלי הורוויץ מלונדון. הוא עומד
לשוב לאנגליה באחד הימים הקרובים ב"מפוצץ", כפי דבריו, ובאמצע
השבוע הבא יהיה באנגליה. הוא קשור עם אנשי ס באסריקא.
ביקשתי למסור לחיים על השיחה עם ה.ס., על עזרת פ.פ. על דברי
י.צ. ועל הסצב בכללו כפי שהוא נראה לי.

• / •

הורוויץ מה יגיד לחיים בדבר הסכסוך ביני ובין ניומן -
כי בוודאי מי שהוא כחב לו על כך. אמרתי שזאת עליו לשאול מה.ס. -
שהוא, כי לי אין כל סכסוך ואין לי מה למסור בענינים אלה.
(שאלה כזו שמעתי גם מולמן המזרחי). ביקשתי גם למסור כמה דברים
ללוקר.

הורוויץ סבור שישוב הנה בעוד שלושה שבועות.

בארבע וחצי הלכתי עם ליפסקי לראות את ון-פסן
היו"ר של ועד הצבא היהודי. לחמחוני מצאתי שם גם את ברייכין
(אח"כ הוגד לי שאין ון-פסן נוקף אצבע בלי ברייכין). סיפרתי
לו מחילה על המאמץ הצבאי של הסוכנות מראשית המלחמה ועד, עכשיו -
בארץ ובחו"ל. לבסוף סיפרתי לו גם על האצ"ל - וטוב היה למעשה,
שברייכין היה נוכח. ון-פסן, לאחר ששמע סיפור המעשה שלי, הקיר
מיד: ועד זה (של הצבא העברי) צריך להמצא חתח הקונטרולה של
ההנהלה הציונית. ברייכין ניסה לטעון שהועד הציע זאת - אולם
העמדתי אותו על העובדות. לבסוף אמר שהוא מוכן להקמיד הועד
חתח מרות ההנהלה. אמרתי לו פירוש הדבר שהמזכיר הראשי והגזבר
יסונו על ידינו. הוא הודיע שהוא מסכים, אך כששאלתי אם הוא
מוכן להסציא לנו מכתב רשמי בענין זה - כרכר והחמק.

ון-פסן גילה אהדה - אך לא הבנה קולעת, ומסנשקני
אם נשחנה למעשה דבר מה, אם כי לא נשאר שמץ ספק בלבי שכוונתו
של ון-פסן היא לטובה והוא ידיר אסתי של הציונות.
החוצאה הממשית היחידה של השיחה הייתה מתנה של ספרו

של ון-פסן "ימי זמננו" אשר לא קראתי עד עכשיו וכחובת ידידותי... .

בערב ישיבה מלאה של ועד החירום - בדבר החוקר ...
בסול טוב - אחרי דיונים של שנה - נחקבלה החוקה (אם כי אין כל
בטחון שישובו לדון עליה) - ואולי יש מעכשיו תקווה שהועד ידון
גם בעצם הענינים הסוטלים עליו.

דנו על הקשרים עם הועד לצבא יהודי - וסאיר גרוסמן
נשא נאום ציוני - טוב מכל הנאומים ששמעתי יוצאים מפיו. כפי
שהייתי יכול להסכים לכל דבריו.

"הועד" למען הצבא מורכב מילדים ורק יזיקו לעיני
הצבא. על הציונים לעשות בעצמם - ויש להקים צבא גם באמריקא
אם רק אפשר.

סיפרתי בקצרה על שיחתי עם ון-פסן.
החליטו לקרוא ישיבה מיוחדת לדון על שאלת הצבא.

9 ינואר
יום ו'

דוקר, מי שהיה עורך הזורנל של הועד היהודי בא
אצלי. הוא כתב מפר על יהדות אמריקא. אין מי שיוציאו.
ביקשתי להמציא הכתב-יד.

באחה וחצי ישיבת ועד המשרד. מרתתי על פעולתי
בוושינגטון במשך השבוע - ועל שיחות משה עם ליטלטון ובוליים.

. / .